

TÁRSALGÓ FÉNYNOTESZ

Mihály kocogott: „Főúr, fizetek!”
S mentünk, nézni detektívfilmeket.
(Szabó Lőrinc)

*Te vagy az, mondd csak?! – Ahogyan belépsz,
tükreiben a látvány exitál:
»állatkéz« nyúl ki elé és a félsz
megszalaszt minden fényvitét. Simán
kegyelemdőfést adsz nekik; ha épp
távoztak volna el (a Nap után),
most jobban futnak, már engem se véd
rajuk; rádiumsugár lő kupán.
Fekszem csak szürke ólomgömb alatt,
– szuterén klinika bestokizott –,
Franzstadtban elködlő emberanyag.
S akin emlékként rágsz, nincs meg legott.
Trauma, bőven. Lám, e képvnat
szakadó sodrú élet! Elhalad.
Tarkód megbiccen, hajad kócba hull;
ez a fej nem más, egy vágómodul.*

*Az új művészet »grállovagja« mind
a detektív. Hová orruk bejut,
ott villámlás szigonyátkot vetít
(könyörtelen beáll a clock out!)
bűn mögött géppuskázó lábaik
elé, mögé. Hő végperc aranyul:
szambáznak és taposnak is picit,
de levegőn lépnek; létük kifújt,
mielőtt megkezdődött volna. Link...
Te játszod köztük a »csúnya fiút«.
Én meg fekszem az ólomgömb alatt,
amelynek sugárlása kicsinál;
múlás keríti, ki nem lép, halad.
S rágod szívét bár, nincsen »kicsi lány«.
Trauma ez, noha nem újdonat;
rég szakadt képsor életem alatt.
Tarkó?: megbiccen, haj?: homlokba hull,
a burád nem más, mint vágómodul.*

*Te vagy, valóban. Elnézem fejed:
rezeg s bólogat; látszó dolgokat
tör szét, moccanó sziluett nyes el
megannyi tényszecskát. – Abroncskobak,
ami szorítja agyad. Úgy lehet
vad és kemény: engem bénítva csak;
nagy benne észlelet és képzelet.
Belegondolva, ikrás roggyanat
pulzáló vásznon (ember nem tehet
erről, mert tárgy: vizuál' az adat). –
Sötét a nézőtér, s csókos lehet
szeg meg a csengő koszlott moziban...
Én elfekszem, az ólomgömb adott.
Ingok, volt délceg. Feszés, bárha ráng
elnyúló magányi pillanatom:
»Kit eldobtam, hozzád tért bumeráng?«
Trauma mindez; már halál fogad.
Megszakad a film. Életem alatt.
Tarkód elbiccen, hosszú hajad, ujj!,
Homlokodra dől; vagy vágómodul.*

*

*Torzonborz állat, sötét medve vagy.
Ahogy meglepsz most, a fény ki-kihagy.
Engem halál fogad, te, ülve itt,
nyeled tovább a gömb sugárjait.
Ni, tarkó biccen, haj meg szemre hull:
véglegest elvág a vágómodul.*